

Timeon hoppade mot bjälken.

TIMEONS PRÄSTADÖMSVÄLSIGNELSE

Noelle Lambert Barrus
(Baserad på verkliga händelser)

Det här hände i Kiribati.

Timeon klättrade upp på bjälken ovanför sig. Sedan vek han benen över den och hängde upp-och-ner.

”Det här stället är jättekul!” sa Natieta nedanför.

Timeon och hans vänner hade hittat den tomma trähyddan tidigare den veckan. Den var ett jättebra ställe att leka på! Bjälkarna som höll upp taket var perfekta att svinga sig i.

”Jag slår vad om att jag kan hoppa hela vägen tvärs över – precis som en apa”, sa Timeon.

”Jag möter dig halvvägs!” sa Toani.

Timeon använde armarna för att svinga kroppen framåt. Sedan hoppade han mot bjälken bredvid sin vän. Han sträckte ut handen, redo att ta tag.

Men hans fingrar gled! Timeon föll till marken. ”Aj!” sa Timeon. Hans vänner sprang dit för att hjälpa honom.

”Hur gick det?” frågade Natieta.

Timeon försökte ta sig upp, men det gjorde jätteont i armen.

”Jag vet inte om jag kan röra på mig”, sa han. Han försökte att inte gråta, men tårar rann nerför kinderna.

”Jag är ledsen, Timeon”, sa Natieta. ”Vi hjälper dig hem.”

Timeons vänner hjälpte honom att gå tvärs över ön. Solen hade nästan gått ner när de kom tillbaka hem till honom.

”Vad har hänt?” frågade mamma.

”Vi lekte i den tomma hyddan”, sa Toani. ”Timeon halkade ner från en bjälke som han svingade på.”

Timeon kunde inte ens räta ut armen. Det gjorde så ont!

Mamma tackade Timeons vänner för att de hade tagit hem honom i säkerhet. Hon hjälpte honom att lägga sig på mattan och satte mjuka kuddar omkring honom.

Timeon hade fortfarande ont. Men det fanns inga läkare i närheten som kunde komma på besök i mörkret. Tänk om det skulle göra ont hela natten?

Timeon hörde någon som ropade hej utanför huset. ”Mauri!” Det var missionärerna.

”Så bra att ni kom, äldster”, sa mamma. ”Snälla, kan ni ge min son en prästadömsvälsignelse? Han har skadat armen och har mycket ont.”

”Självklart.” Äldste Aitu log mot Timeon. ”Skulle du vilja ha en prästadömsvälsignelse, Timeon?”

Timeon visste att prästadömsvälsignelser inbjöd Guds kraft att hjälpa och hela människor. Han hade tro på att hans himmelske Fader skulle hjälpa honom. Han nickade. ”Ja tack!”

Missionärerna lade händerna på Timeons huvud. De sa hans fullständiga namn och välsignade honom genom Jesu Kristi kraft att han skulle må bättre.

Snart gjorde Timeons arm inte så ont. Han kände sig lugn och fridfull. Han kunde till och med somna.

När han vaknade igen var det redan morgon. Hans arm gjorde fortfarande ont, men inte alls lika mycket som förut.

”Hur känns det?” frågade mamma.

”Mycket bättre”, sa han. ”Jag tror att prästadömskraft är verklig.”

”Jag är glad att välsignelsen hjälpte dig!” Mamma kramade Timeon försiktigt för att inte stöta i hans arm. ”Nu går vi och skaffar lite hjälp med armen så att den läker.”

Mamma hjälpte Timeon att sätta sig på cykeln. Sedan satte hon sig upp bakom honom. Hon tog dem till sin granne, som kunde hjälpa.

Timeon log medan grannen behandlade hans arm. Prästadömskraft var en verklig kraft från Gud. Och han var så tacksam! ●

Namnet Timeon uttalas "Simeon". Ön där han bor, Kiribati, uttalas "Kiribas".

ILLUSTRATIONER: MELISSA KASHIWAGI